

[Mimi Jakobsen]

denne, indrømmet, svære økonomiske situation har vi modereret dette principielle ønske til et forslag om en fiksering af grundskyldbeløbet i 4 år og en derpå følgende aftrapning. Vi håber, at dette forslag snarest kommer til behandling her i tinget, og håber på en tilslutning, efter at flere gennem regeringens forslag har erkendt problemerne for landbruget i denne forbindelse.

Men der er andre tunge problemer. Som en naturlig fortsættelse af det, jeg netop har omtalt, vil jeg understrege, at centrum-demokraterne ønsker kapitalvindingsskatten væk. Eventuel spekulation må man beskatte på anden vis, eksempelvis ved salg inden for et kortere tidsrum efter erhvervelsen.

Centrum-demokraterne ser også meget gerne, at man gentager den ordning, vi havde i 1977 vedrørende fritagelsen for kapitalvindingsskat ved familiehändler. Så vidt jeg har fået oplyst, har omkring 5.000 benyttet sig af denne ordning i 1977, og det tåler gentagelse. For med al respekt for ældre landmænd, der med god hjælp fra deres koner har slidt i mange år, så ved vi jo godt, at de unge er mere produktionsdygtige. Derfor må flere faktorer spille sammen for at lette generationsskiftet. Netop for at gøre handelen rimelig, også for den ældre landmand, der sælger, må de urimelige betingelser, der i dag eksisterer ved salget, fjernes. Det kan ikke være rimeligt, at et ægtepar, der sælger en stor, pæn ejendom, ikke har råd til at købe det mest beskedne parcelhus i den nærliggende by.

A propos de ældre. CD vil specielt som hjælp til dem være meget positiv over for en fremtidig udbygning af vikarordningerne. En sådan udbygning vil sikkert også gøre det mere tiltrækkende for unge mennesker at søge ind i landbrugserhvervet med de helt specielle arbejdsbetingelser, som eksisterer her. Nogle betingelser, der vel er enestående i samfundet – og med enestående menes ikke alene i positiv forstand. Både ved sygdom og som ferieafløsning vil en sådan udbygget vikarordning være rimelig og ønskværdig.

Den nye landbrugslov skal naturligvis også have et par ord med på vejen. Det er centrum-demokraternes opfattelse, at den stort set virker godt, men – således som også fru Janne Normann var inde på – at den administreres for restriktivt. Vi er tilfredse med, at loven giver en bedre placering af unge land-

mænd med uddannelsen i orden, men vi er ikke overbevist om, at der ikke kunne gives flere dispensationer med hensyn til uddannelseskravet, hvis bopælskravet er opfyldt og interessen er til stede. Også sammenlægningskrav og reglerne om bibeskæftigelse synes i visse egne af landet at kunne føre til et dansk ødegårdsproblem.

Men i øvrigt er der da masser af muligheder for at støtte landbrugserhvervet, hvis man vil. Jeg har allerede nævnt beskatningsproblemerne. Herudover burde man givetvis også overføre flere midler til fremme af forskning, konsulentbistand og afsætningsfremmende foranstaltninger. Også rentesikringsordningen og det moderniseringstilskud, som ligger i dagsordensforslagets tekst – nu taler jeg om det af partiet venstre fremsatte dagsordensforslag – er vi positive over for. Mulighederne er mange, og hvis man i ministeriet skulle løbe tør for ideer, er jeg sikker på, at landbrugsorganisationerne fortsat vil træde beredvilligt til med yderligere forslag. Spørgsmålet er alene, om regeringen vil.

Mange har i dag med rette fremhævet landbrugets store betydning som valuta-indtjenende erhverv, og jeg kan også i den forbindelse henvise til den landøkonomiske oversigt. En nettoindtjening på 17,5 mia kr. i 1978 er nu et pænt resultat, det er også penge. Hertil kommer de gode muligheder for yderligere opbygning af arbejdskraft i landbruget samt landbrugets betydning for forskellige servicevirksomheder og for produktionsvirksomheder. Mulighederne ligger der altså. Spørgsmålet er, om man vil udnytte dem.

Til slut vil jeg fastslå, at landbrugets fremtid trods stagnerende priser ligger i De europæiske Fællesskaber. At den store forbedring, der skete i de første år efter vor indtræden i EF, ikke har accelereret i samme takt i de seneste år, vil næppe få nogen til at tvivle om, at landbruget alligevel har fået øgede overlevelsesmuligheder inden for De europæiske Fællesskaber. Men usikkerheden truer. Netop i disse timer diskuterer Europa-Parlamentet Ministerrådets budgetforslag, og meget tyder på, at en konflikt er uundgåelig, at Parlamentet med stort flertal forkaster dette budget, og ingen skal være i tvivl om, at det er landbrugsudgifterne, der er en væsentlig grund hertil, og det vil sige vort landbrugs indtægter.